

INDLEDNING.

Rigtig mange mennesker er plaget af sygdomme eller handicaps eller begrænsede muligheder pga. dårligt helbred. Hver især har vi selv oplevet det, eller vi kender nogen, der oplever det. Et program i TV handler om jagten på en diagnose, for først derefter kan man arbejde på helbredelsen. Vi søger efter helbredelse for vore sygdomme og lindring for vore smerter, og vi søger over alt ikke kun i sundhedsvæsenet men også i vid udstrækning på det alternative marked. Alternative behandlere virker sommetider mere troværdige, fordi de ikke kun tager sig af kroppen men også i et vist omfang af sjælen eller ånden, ja, af det hele menneske.

Vi ønsker hjælp og helbredelse af hele vort hjerte og skuffelsen er stor, når det ikke lykkes. Det kan være så svært at bære en alvorlig diagnose, fordi vi altid lever på håbet om et bedre liv. Og så lever vi endda i en tid, hvor utrolig meget **kan** helbredes, lægerne bliver dygtigere og dygtigere.

Alligevel er det en katastrofe for den, som er syg og ikke har udsigt til at få det bedre. Når patienter får at vide, at der er ikke er mere, lægerne kan gøre for dem, giver de ikke op men søger på nettet og starter indsamlinger og rejser til Kina. Men også i dag kan sygdom opleves som isolation fra omverdenen, der er meget, man er afskåret fra, når man er alvorligt syg.

SYGDOM PÅ JESU TID.

Sådan har det altid været. På Jesu tid var det sådan, at man som syg var anderledes og ensom og isoleret - og **dét** i meget mere konkret forstand. De syge levede ofte i deres egne små huse i byens udkant.

De omvandrende helbredere, helbredte de sygdomme, de kunne, men ellers var man blot overladt til sin skæbne. Jesus var én blandt mange helbredere, og helbedelserne var en af de største grunde til, at så mange mennesker flokkedes om Ham.

GUDS RIGE I ORD OG HANDLING.

Jesus talte om Guds Rige, Han prædikede evangelium, det gode budskab for alle mennesker, men ord er ikke nok til at få mennesker til at høre efter, der må også omsorg og handling til.

Barmhjertighedsgerninger har altid været en del af de store religioners fordring til deres tilhængere – jødedom, budhisme, hinduisme, kristendom og islam prædiker barmhjertighed. Men Jesu barmhjertighed var noget ekstraordinært, fordi den betød helbredelse på både krop og sjæl.

ER JESU HELBREDELSER ET TEOLOGISK PROBLEM IDAG?

Hvorfor synes mange så, det er svært at læse de beretninger i dag, at det er svært at finde en brugbar teologi i dem? Måske fordi, vi ikke har Jesus her hos os, så Han kan **gøre** det samme for os i dag? Der er jo også forkyndere i dag, som beder om helbredelser for folk.

Sekten evangelists leder står anklaget for kvaksalveri, da mennesker undlader at tage deres medicin for deres fysiske og psykiske sygdomme efter en såkaldt helbredelse. På dette punkt ”helbredelse” kan vi altså ikke bare lige gå i Jesu fodspor i dagens Danmark.

Så hvad er egentlig kernen i beretningerne i det nye testamente? Er den, at det er skønt, at mennesker dengang som i dag faktisk bliver helbredt og kan leve deres liv med større livskvalitet? Ja, det er vel i bund og grund meningsfyldt nok!!!! PUNKTUM FINALE AMEN!

Evangelisterne i det nye testamente ser anderledes på det. For dem er helbredelserne *tegn* på Guds Rige, ligesom de andre typer af undere og mirakler er *tegn* på, at noget nyt er ved at ske, Guds Rige baner sig vej til menneskers hjerter både i ord og i handling.

GUD MÆRKER EFTER.

Gud blev menneske, Han fik krop og mærkede efter: ” Hvad vil det egentlig sige at være et menneske?”

Forrige søndag mødte vi Jesus, som en person med store, stærke følelser; vrede, sorg og glæde. Jesus mærkede, hvad det vil sige at være sandt menneske, selv om Han også var sand Gud.

Et menneskes liv er i udpræget grad bestemt af dets krop og følelser. Særligt på Jesu tid var man totalt afhængig af sin krops bedste funktion. Kroppen bestemte hvilket arbejde, man kunne udføre, derfor var syge sat udenfor, de levede udelukkende på deres families og venners barmhjertighed; en meget ydmygende situation.

VI HØRER MED KROPPEN.

Kroppen taler sit eget sprog og hører, hvad den vil, uanset om den er rask eller syg. Den fortæller os om vores situation, og samtidig hører vi med hele vores krop ikke kun med ørerne. Sidder vi som børn i skolen eller voksne til et foredrag og får hovedpine eller mavesmerter, kan vi ikke høre, hvad det handler om, selv om det vist egentlig er vældig interessant. Sådan kan vores krop forhindre os i at høre.

Den glade og veltilfredse krop derimod, kan sommetider høre mere, end der siges direkte med ord, det kender de forelskede. Så fantastisk er det også sommetider at være et menneske med en krop.

EFFATHA OG SPYT OG BERØRING.

Og Gud blev menneske, tog sig en krop **Jesus Kristus** og mærkede efter. Han opdagede, at mennesker bedre kan høre budskabet om Guds rige, hvis de bliver helbredt for deres sygdomme og svagheder. Og det er så det, som sker i beretningen i dag. En døvstum mand bliver helbredt med ordet "*Effata*" – "*Luk dig op*" og med berøring.

En berøring, som vi nok synes virker ret ulækker, men som ikke har forekommet mærkelig dengang. Essensen eller symbolet ligger nemlig ikke i spytten men i, at Jesus rører ved den syge, dér hvor det er galt. Jesus giver sin livskraft videre til et andet menneskes krop ved håndspålæggelse – og Jesu livskraft er af en ganske særlig karakter. Den er Guds kraft, som oprindeligt skabte verden og os mennesker.

AT RØRE VED HINANDEN.

Det er blevet meget ”in” i vores kultur at gå rundt og omfavne hinanden hele tiden, selv fremmede omfavner hinanden på TV til goddag og farvel. Men det er vigtigt ikke at devaluere det at røre ved hinanden, det betyder meget for vores helbred og velbefindende, så det må ikke bare blive en tom gestus. Vi giver noget af vores livsglæde videre i en åbenhjertig og varm berøring, det er også en måde at vise omsorg på.

Et godt håndtryk med et varmt smil gør os godt. Derfor skal vi ikke holde os fra at røre ved hinanden, men netop gøre det i omsorg – i næstekærlighed give lidt af vores livskraft og glæde videre til det menneske, vi møder, som trænger til at blive set, hørt og mærket.

Når Jesus helbreder, sker det altså både på krop og sjæl. Jesus helbreder, fordi det er vejen til menneskers hjerter, så de kan høre ordet om Guds rige og tage imod det både med krop og sjæl.

KROPPEN HUSKER.

Vi tager også imod ordet i dag med krop og sjæl – vi tager imod med vores sjæl, hvis vi lukker ører og hjerter op og kan bruge Jesu ord til noget i vores liv. Vi tager f.eks. imod med vores krop i nadveren, hvor der sker noget med os. I nadveren sker lige præcis dét, at vi tager ordet ind helt konkret i vores krop, når vi spiser brødet og drikker vinen til ihukommelse af Ham, altså for at huske Ham; Hans liv og ord, Hans død og opstandelse. Vi indoptager evangeliet fysisk, konkret til lægedom for vore indre sår og smerte.

Og ihukommelse - altså at huske på et dybere plan end indkøbslisten - forekommer måske mærkeligt som en kropslig ting, men vore kroppe husker faktisk meget mere end vore hjerter gør. Smerte og psykiske sår sidder ofte i kroppen i muskler og væv, og det gør ondt meget længe efter, det er sket. Kroppen husker, hvor svært man havde det, da alting gik skævt.

Fysioterapeuter er store sjælesørgere, når de masserer folk, fortæller patienterne ofte om den indre smerte, som findes i deres liv, mens smerten i musklerne behandles.

Vi er hele mennesker med krop og sjæl, ånd og psyke. Kristendommen er en religion for hele mennesket selv i vores lidt kropsforskrækkede folkekirke. Så når vi går til nadver hver gang vi er her indprenter vi vores tro i vores krops hukommelse.

Vores krop husker Jesus, når vi spiser og drikker til ihukommelse af Ham. Vores krop tager imod og mærker på et dybere plan tilgivelse, nåde og velsignelse. En åndelig helbredelse, hvor vi sættes frie til tro og glæde.

PRÆDIKEN OG DIAKONI.

Hvad betyder det så for os at høre beretningen om den døvstumme i dag? Jo, vi bliver mindet om, at mennesker består af både krop og sjæl og også af ånd.

Vi må nikke genkendende til, at vi ligesom Jesus, ikke kan nøjes med at tale om Gud. Vi må være kirke på mere end ord. Hvis vi ikke rører mennesker helt konkret, tager os af de syge og trætte og smertende kroppe, så høres evangeliet ikke, for vi hører med kroppen både i skolen, på jobbet og altså også Guds ord.

AFSLUTNING.

Når vi så ser på Jesus i det som sker i beretningen om helbredelsen af den døvstumme, så viser Han os, at også vi skal give nærvær, holde om den, som er ked af det, lægge hånden på den syge og triste for det var det, Han selv gjorde. Han gav af sig selv i ord og handling, og derfor huskes Han, derfor kunne folk ikke tie stille med det de oplevede, derfor spredtes rygten om Jesus.

"Han gør alting vel" sagde folk til hinanden, det spredtes som ringe i vandet og nåede også os, og derfor husker vi Ham stadig. *"Han gør alting vel"*, derfor døber vi vore børn og derfor beder vi en bøn, når vi rammes af ulykke, og vi tror på, at Han kan et eller andet vigtigt i liv og død mellem himmel og jord. *"Han gør alting vel"* derfor tager vi imod Hans ord med krop og sjæl – om lidt i brød og vin – vi tager imod velsignelsen, som lyses over os, og vi får tilgivelse og sættes fri til tro, håb og kærlighed og dyb - til liv, hvor vi skal være der for hinanden og give det bedste i livet videre til helbredelse for både krop og sjæl, netop fordi vi ved, at *"Han derigennem gør alting vel"*.

